

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA TRGOVINSKU POLITIKU

Primijeno:	22-04-2013		
Klasifikacijska oznaka:		Orj. jed.	
	021-12/13-01/82	13501	
Urudžbeni broj:		Pril.	Vrij.
	528-13-04	-	-

KLASA: 023-01/13-01/11
URBROJ: 528/1-13-2
Zagreb, 16. travanj 2013.

10

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PREDMET: Zastupničko pitanje Ilije Filipovića u vezi s hrvatskim tvrtkama koje namjeravaju preseliti proizvodnju na područje zemalja članica CEFTA-e kako bi izbjegle otežano poslovanje nakon ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju
- *odgovor, dostavlja se*

Poštovani,

Republika Hrvatska će stupanjem u članstvo Europske unije preuzeti Zajedničku trgovinsku politiku EU, a time i ugovorne odnose koje je EU sklopila s trećim zemljama. Slijedom toga Republika Hrvatska će izaći iz CEFTA 2006 Ugovora, a trgovinski odnosi između Republike Hrvatske i zemalja potpisnica CEFTA 2006 Ugovora bit će definirani Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju kojega su te zemlje sklopile s Europskom unijom. U slučajevima kada Sporazumi o stabilizaciji i pridruživanju nisu na snazi primjenjivat će se trgovinski režim sukladno Privremenom sporazumu.

U trgovini industrijskim proizvodima s Albanijom, Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Makedonijom, de facto neće biti izmjena u odnosu na sadašnje stanje s obzirom da je prijelazno razdoblje postupnog snižavanja carina po SSP-u za Albaniju, BiH, Crnu Goru i Makedoniju završilo. Republika Hrvatska će danom ulaska u EU (1. srpnja 2013.) imati slobodan pristup tržištu tih zemalja. Znatnije promjene će se dogoditi u trgovini s Kosovom i Moldovom s obzirom da Europska unija, u ovom trenutku, nema sklopljene ugovore o povlaštenom trgovinskom režimu s tim zemljama. Za Srbiju prijelazno razdoblje snižavanja carina za najosjetljivije industrijske proizvode završava 31.12.2013. godine. Stoga se procjenjuje da će izvoz industrijskih proizvoda koji čini 72% udjela u ukupnom izvozu RH u zemlje CEFTA u vrijednosti od oko 1,5 milijardi €, tu razinu i zadržati.

U trgovini poljoprivredno-prehrambenim proizvodima koja obuhvaća preostalih 28% hrvatskog izvoza u zemlje CEFTA-e očekuju se znatnije promjene s obzirom da postojeći stupanj liberalizacije trgovine kroz CEFTA Ugovor neće biti obuhvaćen Sporazumima o stabilizaciji i pridruživanju koje je Europska unija sklopila s pojedinim zemljama CEFTA-e. Međutim, kao što je bio slučaj u prethodnim proširenjima Europske unije, Europska komisija pregovora o izmjenama i prilagodbi postojećih SSP-a zbog pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju na način da vodi računa o tradicionalnim trgovinskim tokovima Republike Hrvatske sa svakom pojedinom zemljom CEFTA-e.

Pritom ističemo da je hrvatski interes da se kroz navedene pregovore o prilagodbi Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju odnosno Privremenog sporazuma u što je moguće većoj mjeri prenese postojeći stupanj preferencijalne trgovine ugovoren CEFTA 2006 Ugovorom. Razlog je

jednostavan, hrvatski politički, gospodarski i socijalni interes je da zemlje CEFTA-e budu i ostanu značajan partner i susjed.

Hrvatske tvrtke se već godinama pripremaju za prilagodbu svojeg poslovanja kako prema zahtjevima Europske unije tako i prema zahtjevima tržišta zemalja u regiji. U prilog tome ide podatak da Hrvatska u zemljama CEFTA-e ima oko 600 tvrtki u obliku vlasništva ili predstavništava, od toga oko 300 tvrtki u BiH, 200 tvrtki u Srbiji, 50 tvrtki u Makedoniji i 50 tvrtki u Crnoj Gori.

Kako je riječ o najznačajnijim izvoznim tržištima Republike Hrvatske u CEFTA-i u nastavku navodimo slijedeće podatke:

Hrvatske tvrtke su u razdoblju od 1993. do 3. kvartala 2012. godine uložile 554,7 milijuna € u Bosnu i Hercegovinu, od čega se u strukturi vlasničkih ulaganja 92,9 milijuna € odnosi na proizvodnju hrane i pića, te trgovinu na veliko 37,1 milijun €, trgovina na malo 6,5 milijuna €. Značajnija ulaganja hrvatskih poljoprivredno-prehrambenih tvrtki u BiH su „Agrokor“, „Jamnica“, „Konzum“, „Sarajevski kiseljak“, „Dukat“, „Kraš“, „Ledo“, „Podravka“, „Vindija“ i „Zvečevo“.

Hrvatske tvrtke su u razdoblju od 1993. do 3. kvartala 2012. godine uložile 484,9 milijuna € u Srbiju, od čega se u strukturi vlasničkih ulaganja 101 milijun € odnosi na proizvodnju hrane i pića, 37,7 milijuna € u trgovinu na veliko. Značajnija ulaganja hrvatskih poljoprivredno-prehrambenih tvrtki u Srbiji su „Agrokor“, „Atlantic grupa“, „Dukat“, „Tvornica duhana Rovinj“ i „Vindija“.

Navedeno ukazuje na činjenicu da su hrvatske tvrtke već duži niz godina prisutne na tržištu zemalja CEFTA-e. Brendovi „Franck“ i „Kraš“ su još prije šest godina proširili proizvodnju u susjednu BiH, a odnedavno je to učinio i „Gavrilović“. Novih službenih informacija o tvrtkama koje sele svoju proizvodnju u susjedne zemlje u regiji nema. Naglašavamo da je odluka o poslovanju hrvatskih tvrtki i njihovih interesa za otvaranjem tvrtki u drugim državama pitanje poslovne politike svake pojedine tvrtke.

Bez obzira na promjene koje će uslijediti nakon 01. srpnja 2013. vjerujemo da će se hrvatske tvrtke prilagoditi, da će iskoristiti prepoznatljive hrvatske brendove i potencijale hrvatskih tvrtki u regiji ali i mogućnosti liberalizacije trgovine EU s trećim zemljama.

Prednost hrvatskih tvrtki u regiji vidimo u daljnjoj trgovini s tradicionalnim partnerima u pojedinim zemljama CEFTA-e, a eventualni problemi koji mogu nastati rješavat će se postupno u skladu s mjerama Zajedničke trgovinske politike Europske unije.

S poštovanjem,

